

Når sorgen vil lukke mig inde

$\text{♩} = 45$

Når sor-gen vil luk-ke mig in - de og lå - ser min in - der - ste dør, og

ang - sten slår fra sig i blin - de, be - ken - der Guds fjen - de ku - lør.

1. Når sorgen vil lukke mig inde
og låser min inderste dør,
og angsten slår fra sig i blinde,
bekender Guds fjende kulør.

2. Så er jeg for træt til at bede,
og lyset blir mørke i mig.
Jeg ved, jeg skal søge og lede,
men hvor er de vejløses vej?

3. Et sted i det inderste mørke
dér hviskes et trøstende ord.
Som kilden, udtørret af tørke,
blir vakt i sin skorpede jord.

4. Jeg kender den fremmedes stemme,
en stemme, der lukker sig ind:
Mit barn, du er fundet og hjemme,
skønt sorgen har magt i dit sind.

5. Jeg beder, når du ikke beder.
Jeg lader din tavshed få ord.
Jeg finder, hvor du ikke leder.
Jeg tror, når du selv ikke tror.

1. Mos. 32, 25- 32; Rom. 8.26 – 27.